

mea in caussa sit, ut me aversemisi. Sacer enim sum et pius civitatis vestrae utilitatem afferam. Quae qualis futura sit, cognoscatis, simulac rex civitatis advenerit; interim cavete, ne improbi sitis. Hac oratione tantam sibi religionem incusam esse chorus confitetur, ut regis arbitrio rem permittendam putet; quem quidem ab eodem homine, a quo ipse accessitus sit, advocatum audito Oedipi nomine statim adventurum esse. Cuius adventus ut cum ipsius civitati tum sibi prosper esset, postquam exoptavit Oedipus, mire afficiuntur et ipse et Antigona, cum ex improviso accedit Ismena. Ea, salutatione facta, benevolentiae pietatisque plenissima, postquam venisse se dixit, ut patri prospiceret novumque ipsa afferret nuntium, atque interrogata ab eo, quid tandem negotii filii haberent, male se illos nunc habere respondit: Oedipus uti filios indignissimae desidiae socordiaeque accusat, ita utriusque filiae in se sustentando et nutriendo laborem et industriam summis effert laudibus. Tum Ismena exponere iussa, quid esset, quod nuntiatura advenisset, haec de filiis narrat: cum ab initio consensissent, non adimendum Creonti regnum esse, nunc eos regnandi cupiditate exarsisse adeoque inter se discordasse, ut Eteocles, natu minor, Polynicem, fratrem natu maiorem, a regno^{*)} excluderet patriaque expelleret, Polynicem autem exsulem Argos profectum novam ibi affinitatem bellique socios sibi adsciscere. Quae omnia cum non verba inania esse, sed facta perniciosa addidisset, illud autem perspicere se posse negasset, qua tandem via ipsius malorum di miserituri essent, Oedipo querenti, spemne iam habuisset, deos eam sui curam habituros esse, ut tandem ex miseria servaretur, hoc nunc Thebanis consulentibus editum esse oraculum respondet, *fore, ut suae salutis causa Oedipum vivum mortuumque expeterent*. Ad quae Oedipus, Quis tandem, inquit, a tali viro sospitetur? Cui Ismena, In te, inquit, vaticinantur Thebanorum situm esse imperium. Contra Oedipus, Ergo quo tempore non iam sum vir, eo tempore vir sum? Ismena: Nunc enim di te erigunt, antea vero perdiderunt. Oedipus: Atqui senem erigere vanum est, qui iuvenis ceciderit. Ita quasi coacta filia, ut nihil dubitandum esse de veritate oraculi ostenderet, patri aperit, post breve tempus adventurum esse Creontem eo consilio, ut ipsum in locum terrae Cadmeae confinem abduceret sic, ut in Thebanorum potestate esset nec tamen fines terrae intraret. Cuius consilii Creontis caussa quae esset, cum Oedipus ab Ismena cognosset audissetque fore, ut, si mortuus esset, ne humo

^{*)} Ex tota Ismenae narratione patet, v. 371 sq. θρόνων ἀποστερίσκει non significare, id quod vulgo statuitur, *de solio deiecit*, sed *a solio exclusit*, id est solium occupare non sivit.